

KELLOGG'S O KASHA?

La fi de la Guerra Freda va agafar a tots els polítics i analistes internacionals per sorpresa. Ningú la va predir, tot i que després tothom es va afanyar a explicar-nos perquè havia succeït. La Guerra Freda va ser substituïda per l'anomenat Nou Ordre Mundial, una mena de desorientació general embolicada en globalització i fragmentació barrejades amb multipolaritat dominada per una sola superpotència i guerres contra AlQaeda.

I, enfeïnats com estàvem perseguint "terroristes" a l'Afganistan, rumiant com sortir de l'embolic iraquiana, intentant frenar el tsunami econòmic xinès, buscant els míssils nuclears d'en Ahmadinejad i, per suposat, enganxats al televisor mirant les olimpíades i la cursa electoral als EUA, també hem fallat a preveure la fi del Nou Ordre Mundial i el naixement d'un nou escenari que, per manca de res millor, de moment anomenem el retorn de la Guerra Freda. Però algú li donarà nom aviat.

I això que els senyals eren força evidents. La creació de l'estat de Kosovo, les negociacions per l'entrada de Geòrgia i l'Ucraïna a l'OTAN, els avançats plans nord-americans per instal·lar defenses antimíssil a Polònia i Txèquia... De debò esperàvem que Rússia s'ho mirés com si res no estès passant?

Dons sí. Perquè cegats per l'arrogant "Fi de l'història" de Fukuyama i el reaccionari "Xoc de civilitzacions" d'en Huntington, donàvem a Rússia per morta. Però heus aquí que dues dècades després de la caiguda del mur de Berlín, Rússia comença a superar la crisi identitària, política, social i econòmica causa i conseqüència de la desintegració de l'URSS. I Rússia reclama ell seu lloc a la geopolítica internacional repel·lent en un no res l'atac de les tropes georgianes i declarant la independència d'Ossètia del Sud i Abjasia.

Rússia crea dos nous països i els polítics occidentals, estupefactes, no fan altra cosa que patètiques declaracions de condemna i enviar missions diplomàtiques per donar la impressió de que fan alguna cosa. Geòrgia demana ajuda militar contra la invasió russa i els EUA envien vaixells i avions de guerra carregats de cereals Kellogs per l'esmorzar, l'OTAN diu que com que Geòrgia (sortosament) no és encara membre de l'organització no pot fer res, i l'UE, liderada pel circ mediàtic Sarkozy-Kouchner, gesticula sense control, envia un quants milions d'euros d'ajut humanitari i decideix no posar sancions econòmiques a Rússia.

Fins aquí res de sorprenent ni de nou. Tots som conscients que la reacció occidental hauria estat molt diferent si en lloc de Moscou hagués estat Pyongyang qui s'hagués inventat dos nous països per la força, o si als Palestins se'ls hagués acudit la bogeria de declarar la independència dels seus territoris. Tampoc és sobtat que l'ONU sigui capaç de posar sancions a l'Iran per quelcom que no ha fet i no sancioni a Rússia per trencar el més elemental ordre internacional.

Però els nous aliats d'occident sí que han après una amarga lliçó. Geòrgia era un alumne modèlic, fins i tot havia enviat 2000 soldats a l'Iraq, ridícul si pensem que un país petit i amb un exèrcit mal preparat com Geòrgia era el tercer contribuent de tropes després del EUA i el Regne Unit. Però Geòrgia, igual que Polònia, Bulgària, Azerbaidjan, Ucraïna, i tants d'altres que també envien forces a l'Iraq, fan cas al FMI, i ofereixen tota mena de privilegis a les inversions de l'UE, contaven que tot això agradaria als seus mestres occidentals i que aquests els ajudarien en cas de problemes. Gran error. Ara ja s'han adonat que Europa i els EUA només s'ajuden a si mateixos, i que si l'Iran hagués envaït la veïna regió autònoma de Najchivan avui estaríem bombardejant Teheran sense contemplacions. Però com que Geòrgia ha estat envaïda per la Rússia que ens subministra el gas natural que no tenim, guarda bilions de dòlars als nostres fràgils bancs i ens compra més cotxes que els EUA, hem decidit que l'assumpte no és tan greu.

I, ben mirat, millor que sigui així. Rússia ha reaparegut amb força a l'escena internacional creant una nova esfera d'influència digna de la superpotència que vol tornar a ser, i els russos s'estan fent un fart de riure amb la proliferació d'acudits sobre la pusil·lanimitat occidental. Nosaltres

podem seguir mirant les eleccions als EUA ben calentets a casa nostra gràcies al gas rus. I els georgians poden esmorzar cereals americans amb llet europea mentre decideixen si segueixen venent-se a occident o es passen de nou al kasha rus de primera hora del matí.

Jordi Raich.

Escriptor.

www.jordi-raich.com